

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

ВИРОК ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 серпня 2023 року

м. Київ

Вищий антикорупційний суд у складі колегії суддів:
головуючого судді Мойсака С.М.,
суддів Саландяк О.Я., Широку К.Ю.

за участю:
секретаря судового засідання Яковенко Н.К.,
прокурора Гарванка І.М.,

обвинуваченого Злочевського М.В. (у режимі відеоконференції з власних технічних засобів),
захисників Бойка П.А., Шаревалової О.А., Варакіної О.В., Ошедшої А.Д.,
Яковенко К.С.,

розглянувши у закритому в частині судовому засіданні в залі судових засідань Вищого антикорупційного суду кримінальне провадження, внесене 28 липня 2020 року до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 52030000000000473 за обвинуваченням

Злочевського Миколи Владиславовича, який народився 14 червня 1966 року у місті Києві, останнє відоме місце проживання на території України: м. Київ [REDACTED]

[REDACTED], останнє відоме місце проживання за межами України: [REDACTED] Республіка Кіпр, громадянина України,

одруженого, не судимого, має вищу освіту [REDACTED]
у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України.

В С Т А Н О В И В:

1. Історія провадження

01.03.2022 до Вищого антикорупційного суду надійшов обвинувальний акт за обвинуваченням Злочевського М.В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 27 ч. 4 ст. 369 КК України (ч. 1, а.п. 1).

Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 01.03.2022 для розгляду кримінального провадження визначено колегію суддів Вищого антикорупційного суду у складі головуючого судді Мойсака С.М., суддів Саландяк О.Я., Камзіна Т.Р. (ч. 1, а.п. 39).

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 09.03.2023 призначено підготовче судово засідання (ч. 1, а.п. 91).

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 04.04.2022 задоволено заяву про самовідвід судді Камзіна Т.Р. (ч. 1, а.п. 187).

Згідно з протоколом повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 12.04.2022 для розгляду судової справи обрано нову суддю Широку К.Ю. (ч. 1, а.п. 195).

06.03.2023 до суду надійшов обвинувальний акт зі зміною обвинувачення у кримінальному провадженні № 5202000000000473 від 28.07.2020 за обвинуваченням Злочевського М.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України (т. 24, а.п. 169-187).

17.07.2023 до суду надійшла угода про визнання винуватості, укладена між прокурором четвертого відділу управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора Гарванко І.М, та обвинуваченим Злочевським М.В. за участю захисника – адвоката Ошешної А.Д. (т. 44, а.п. 128 -141).

2. Формулювання обвинувачення та стаття (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, яка передбачає кримінальне правопорушення, у вчиненні якого обвинувачується особа

Відповідно до обвинувального акта із зміненим обвинуваченням Злочевський М.В. обвинувачується у тому, що він з 01.06.2020 по 12.06.2020, увійшов у змову з Мазуровою О.М. (яка засуджена вироком Вищого антикорупційного суду від 17.06.2021 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 369 КК України) та Кічею А.В. (який засуджений вироком Вищого антикорупційного суду від 28.03.2023 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27 ч. 4 ст. 369 КК України), з метою надання неправомірної вигоди будь-якій особі за вплив на прийняття процесуального рішення, а саме уповноваженою особою у провадженні № 42014000000001590 про його закриття, у власних інтересах, керував вчиненням злочину, керуючи діями Мазурової О.М. та Кічі А.В., шляхом їх погодження при реалізації вказаного злочинного умислу.

Орієнтовно на початку червня 2020 року (більш точної дати не встановлено) Мазурова О.М. повідомила Злочевському М.В. про можливість її знайомих вплинути на прийняття уповноваженими особами (посадовими особами САП та НАБ) процесуальних рішень у провадженні № 42014000000001590, а саме про його закриття, але з ним конкретно і якою буде характер такої допомоги, до відома Злочевського М.В. не доводила.

Разом з тим, Мазурова О.М. повідомила, що за такий вплив її знайомим необхідно надати грошові кошти в сумі 6 млн дол США. При цьому вона не повідомила Злочевського М.В. чи планують ці впливові люди передавати вказані грошові кошти чи їх частину посадовим особам САП та НАБ, чи залишать собі.

На вказану пропозицію Мазурової О.М., Злочевський М.В. погодився та дозволив останній в комунікації з Кічею А.В. вчиняти на власний розсуд дії, необхідні для досягнення зазначеної мети.

Мазурова О.М., виходячи за межі домовленостей зі Злочевським М.В. та не доводячи це до його відома, 01.06.2020 увійшла в попередню змову з ОСОБОЮ 3, матеріали щодо якої виділені в окреме провадження (далі – ОСОБА 3). Метою такої змови був пошук особи, яка за винагороду допоможе у прийнятті процесуальних рішень у вищезгаданому кримінальному провадженні на користь Злочевського М.В.

ОСОБА 3 на виконання спільного з Мазуровою О.М. умислу, 01.06.2020 у ході телефонних розмов повідомила Харченку Р.Б., відомості щодо якого змінені в порядку та на підставі п. а) ч. 1 ст. 15 Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» (т. 39, а.п. 5), що певні особи, яких вона не називала, запропонували їй надати грошові кошти за зміну підслідності у кримінальному провадженні № 42014000000001590 або за закриття вказаного провадження у відношенні Злочевського М.В.

У подальшому Харченко Р.Б. та ОСОБА 3 здійснювали перемовини щодо розміру неправомірної вигоди за зміну підслідності або за закриття кримінального провадження. Узгоджували у який спосіб повинно бути закрито кримінальне провадження № 42014000000001590.

05.06.2020 ОСОБА 3 переповів Мазуровій О.М. про отриману інформацію від Харченка Р.Б. та запитав її про конкретний спосіб закриття кримінального провадження № 42014000000001590. Після цього Харченко Р.Б. та ОСОБА 3 уточнили між собою, що особи, які представляють Злочевського М.В. мають надати кошти у сумі 5 млн дол США службовим особам НАБ за закриття кримінального провадження № 42014000000001590 в частині, що стосується Злочевського М.В., на що ОСОБА 3, не будучи знайома особисто із Злочевським М.В. і, відповідно, не доводячи це до його відома, відповів ствердно. У ході цієї ж розмови ОСОБА 3 повідомив, що спілкувався із особами, які представляють Злочевського М.В., які повідомили, що кошти будуть передані від них в обмін на відповідну постанову про закриття кримінального провадження.

У подальшому ОСОБА 3 повідомив Мазуровій О.М. про деталі розмови із Харченком Р.Б.

Мазурова О.М., виходячи за межі її спільного зі Злочевським М.В. умислу, не повідомляючи йому про особливості дій, пов'язаних із закриттям кримінального провадження щодо нього, повідомила Кічу А.В. про необхідність йому разом з нею взяти участь у підготовці проєктів процесуальних документів для закриття кримінального провадження щодо Злочевського М.В. та про узгодження з останнім питання щодо передачі неправомірної вигоди її знайомому за надання ним допомоги у закритті кримінального провадження № 42014000000001590 щодо Злочевського М.В.

Того ж дня, 12.06.2020 Мазурова О.М., Кіча А.В. та ОСОБА 3 зустрілися із Харченком Р.Б. у приміщенні будівлі ГУ ДПС у м. Києві, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Шолуденка, 33/19, де від останнього отримали постанову заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Холодницького Н.І від 12.06.2020 про закриття кримінального провадження № 42014000000001590 за підозрою Злочевського М.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 4 ст. 28 ч. 3 ст. 209, ч. 4 ст. 28 ч. 5 ст. 191 КК України.

Після ознайомлення з текстом вказаної постанови, Мазурова О.М. разом з Кічею А.В., у ході розмови з ОСОБОЮ 3, та Харченком Р.Б. повідомили, що мають зауваження до викладеної у ній правової підстави закриття провадження, та що врахування висловлених ними зауважень є умовою передачі Харченку Р.Б. неправомірної вигоди для здійснення ним впливу на Холодницького Н.І.

Після цього Злочевський М.В., будучи впевненим, що Мазурова О.М. діє згідно узгоджених з ним домовленостей, не будучи обізнаним про те, що грошові кошти в сумі 6 млн доларів США будуть передаватися Холодницькому Н.І., доручив Мазуровій О.М. керувати подальшими діями інших співучасників злочину щодо передачі грошових коштів знайомим Мазуровій О.М. за вплив на посадових осіб Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та Національного антикорупційного бюро України, з метою прийняття ними рішення про закриття кримінального провадження № 42014000000001590.

У той же день, перебуваючи в приміщенні будівлі ГУ ДПС у м. Києві, Харченко Р.Б. показав Кічі А.В., ОСОБІ 3 і Мазуровій О.М. постанову заступника Генерального прокурора – керівника САП Холодницького Н.І. в якій було враховано зазначені зауваження. Мазурова О.М., ознайомившись з текстом постанови, повідомила, що вказана постанова відповідає їхнім вимогам.

Після цього ОСОБА 3 провела Харченка Р.Б. в окреме приміщення, де розуміючи, що гроші в сумі 5 млн доларів США призначалися для подальшої передачі Холодницькому Н.І., надала Харченку Р.Б. можливість перерахувати кошти, а 1 млн доларів США у подальшому вирішила залишити собі.

Після того ОСОБА 3 з Харченком Р.Б. повернулися у приміщення, де продовжували перебувати Кіча А.В. з Мазуровою О.М. У цей час Мазурова О.М. почала наполягати на тому, що передачу обумовленої раніше ОСОБОЮ 3 суми неправомірної вигоди Харченку Р.Б. для здійснення її передачі Холодницькому Н.І. може бути здійснено лише після відображення в Єдиному реєстрі досудових розслідувань даних про закриття кримінального провадження № 42014000000001590 на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України. Однак у решті

решт Мазурова О.М. надала згоду на передачу такої неправомірної вигоди Харченку Р.Б. без виконання зазначеної умови.

Після чого ОСОБА 3 достеменно розуміючи, що грошові кошти в сумі 5 млн дол США призначені для передачі Холодницькому Н.І. в якості неправомірної вигоди за прийняття вказаного процесуального рішення, провела Харченка Р.Б. до місця передачі коштів, надала йому кошти в сумі 5 млн дол США та залишила собі 1 млн дол США із загальної суми коштів, які були надані їй для сприяння винесенню вказаного процесуального рішення.

Таким чином, Злочевський М.В., діючи за попередньою змовою з Кічею А.В. та Мазуровою О.М., проте не знаючи про вихід Мазурової О.М. за межі їхнього початкового умислу та не будучи обізнаним у тому, що грошові кошти в сумі 5 млн дол США передаються заступнику Генерального прокурора – керівнику САП Холодницькому Н.І., вважав, що неправомірна вигода ним передається через Мазурову О.М. третій особі, яка за надання такої вигоди здійснить вплив на прийняття рішення про закриття кримінального провадження № 42014000000001590 посадовими особами САП та НАБ.

За таких обставин, Злочевський М.В. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України, – організація надання неправомірної вигоди особі, яка обіцяє (погоджується) за таку вигоду вплинути на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави.

3. Відомості про укладену між прокурором та обвинуваченим Злочевським М.В. угоду про визнання винуватості

17.07.2023 до Вищого антикорупційного суду подано угоду про визнання винуватості, підписану 17.07.2023 прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора Гарванком І.М. та 13.07.2023 обвинуваченим Злочевським М.В. за участю захисника Ошешної А.Д., у порядку, передбаченому статтями 468, 469, 470, 472, 473, 476 КПК України.

В угоді наведено формулювання обвинувачення та правова кваліфікація дій Злочевського М.В. із зазначенням статей закону України про кримінальну відповідальність, які є тотожними наведеним в обвинувальному акті.

Згідно з даною угодою прокурор та обвинувачений дійшли згоди щодо формулювання обвинувачення, всіх істотних для даного кримінального провадження обставин та правової кваліфікації дій обвинуваченого за ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України.

За змістом угоди Злочевський М.В. зобов'язався беззастережно визнати свою винуватість в обсязі висунутого обвинувачення під час судового провадження.

При укладенні угоди прокурор врахував:

- ступінь та характер сприяння Злочевського М.В. у проведенні кримінального провадження щодо нього;
- ступінь тяжкості злочину, інкримінованого Злочевському М.В., зокрема, що він є нетяжким;
- беззастережне визнання Злочевським М.В. своєї винуватості в інкримінованому йому кримінальному правопорушенні;
- відсутність матеріальної шкоди, заподіяної внаслідок вчинення інкримінованого кримінального правопорушення;
- наявність суспільного інтересу у забезпеченні швидшого судового провадження, яке забезпечить повне, своєчасне та невідворотне покарання Злочевського М.В. та в запобіганні повторному вчиненню кримінального правопорушення, як самим обвинуваченим, так і іншими особами;
- обставини, які пом'якшують покарання Злочевського М.В. є щире каяття, а також пом'якшуючі обставини, які можуть бути визнані судом – це добровільна сплата обвинуваченим за результатами співпраці з прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора грошових коштів в розмірі 500 000 000,00 грн на офіційний рахунок Національного банку України для

збору коштів на підтримку Збройних Сил України 30.03.2023 та 10.05.2023; надання благодійної допомоги членами сім'ї обвинуваченого за його особистого сприяння, через юридичну особу, на потреби Збройних Сил України, на загальну суму 160 557 187,00 грн.

- відсутність обставин, які обтяжують покарання. Те, що обвинувачений не притягався до кримінальної відповідальності.

З урахуванням вищевказаних обставин сторони дійшли згоди щодо призначення Злочевському М.В. покарання, передбачене санкцією ч. 1 ст. 369-2 КК України, у виді штрафу в розмірі чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 68 000 гривень.

4. Позиції учасників судового провадження

У судовому засіданні прокурор просив затвердити угоду про визнання винуватості. Зазначив, що укладаючи угоду сторона обвинувачення, перш за все, керувалася суспільним інтересом в забезпеченні швидкого судового розгляду, оскільки на теперішній час залишається недослідженими близько 400 Gb цифрової інформації у кримінальному провадженні. Дослідження даного обсягу інформації триватиме значний проміжок часу. Разом з цим, при підписанні угоди також було враховано і ступінь та характер сприяння обвинуваченого у проведенні кримінального провадження щодо нього, беззаперечно визнання Злочевським М.В. своєї винуватості в інкримінованому злочині, відсутність матеріальної шкоди, заподіяної внаслідок вчинення злочину, ступінь тяжкості кримінального правопорушення, яке є нетяжким злочином. Також прокурор надав пояснення з приводу розміру штрафу та зазначив, що погоджена сторонами сума ніяким чином не порушує прав обвинуваченого, а має на меті демонстрацію невідворотності та суворості покарання за скоєні злочини. Сторони свідомо погодили зазначений розмір штрафу, що становить 68 000 грн. Крім цього прокурор підтвердив добровільність укладання угоди зі свого боку та відсутність будь-якого тиску на нього.

Захисники Бойко П.А., Шаповалова О.А., Варакіна О.В., Ошедша А.Д. та Яковенко К.С. просили затвердити угоду про визнання винуватості та призначити узгоджене сторонами покарання. Захисник Бойко П.А. додатково зазначив, що кваліфікація дій обвинуваченого є правильною, угода не порушує інтересів суспільства, а погоджений сторонами розмір штрафу не порушує прав Злочевського М.В. та останній має можливість його сплатити.

Обвинувачений Злочевський М.В. повідомив, що йому зрозумілим є формулювання обвинувачення зазначене в угоді про визнання винуватості. Вину у висунутому обвинуваченні визнав повністю та підтвердив обставини вчиненого злочину. Пояснив, що дійсно будучи знайомим з Мазуровою О.М. та Кічею А.В. забезпечив надання їм неправомірної вигоди у формі грошових коштів у сумі 6 млн доларів США, які останні повинні були передати третій особі за вплив на прийняття рішення службовими особами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та Національного антикорупційного бюро України для прийняття рішення в іншому кримінальному провадженні на його користь. З особою на ім'я Харченко Р.Б. обвинувачений знайомий не був, спілкування з ним не підтримував і від своїх підлеглих не був обізнаним про те, що грошові кошти надавалися Харченку Р.Б. для подальшої їх передачі керівнику Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Щиро розкався у скоєному. Просив затвердити угоду про визнання винуватості. Послався на обізнаність із розміром штрафу та добровільністю укладання угоди про визнання винуватості без будь-якого впливу, тиску або погроз. Повідомив про фінансову можливість оплатити погоджений розмір штрафу у розмірі, що становить 68 000 грн, який передбачений санкцією ч. 1 ст. 369-2 КК України на момент укладання угоди про визнання винуватості.

Також обвинувачений Злочевський М.В. зазначив, що розуміє права, визначені у п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України, пов'язані із затвердженням угоди. Зокрема, повідомив, що цілком розуміє, що має право на повний судовий розгляд, у якому прокурор зобов'язаний довести

кожну обставину щодо кримінального правопорушення, у вчиненні якого його обвинувачують; має право мовчати, і факт мовчання не матиме для суду жодного доказового значення; має право допитати під час судового розгляду свідків обвинувачення; має право подати клопотання про виклик свідків і подати докази, що свідчать на його користь. Запевнив, що йому цілком зрозумілі наслідки укладення та затвердження угоди, визначені у ст. 473 КПК України, а також наслідки її невиконання, передбачені ст. 476 КПК України.

5. Мотиви, з яких суд виходив при вирішенні питання про відповідність угоди вимогам законодавства при ухваленні вироку, а також положенням законодавства, якими він керувався

При вирішенні питання щодо можливості затвердження угоди суд має встановити її відповідність вимогам законодавства та відсутність підстав для відмови у її затвердженні.

Дослідивши зміст угоди про визнання винуватості, заслухавши позиції прокурора, обвинуваченого, його захисника, суд дійшов таких висновків.

5.1. Щодо відповідності умов угоди вимогам КПК України та КК України

Суд встановив, що угода про визнання винуватості відповідає формальним вимогам ст. 472 КПК України, оскільки містить усі необхідні складові елементи, передбачені цією нормою.

Угода про визнання винуватості, укладена між прокурором та обвинуваченим Злочевським М.В., містить формулювання обвинувачення, правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність.

Сформульоване в угоді обвинувачення відображає істотні фактичні обставини, які є тотожними викладу обставин в обвинувальному акті зі зміною обвинувачення у кримінальному провадженні № 52020000000000473.

Колегія суддів встановила, що у даному кримінальному провадженні не допущена неправильна правова кваліфікація кримінального правопорушення (діяння не є більш тяжким ніж те, щодо якого передбачена можливість укладання угоди). Кримінально-правова оцінка суспільно-небезпечного діяння обвинуваченого, викладена в угоді, в цілому відповідає ознакам, встановленим у нормах кримінального закону.

Крім цього, обвинувачений Злочевський М.В. підтвердив кожну із обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого він обвинувачується, та яка викладена в угоді та обвинувальному акті. У безпосередній присутності захисника, під час судового засідання, визнав свою винуватість у вчиненні інкримінованого йому діяння.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 468 КПК України у кримінальному провадженні може бути укладена угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним або обвинуваченим.

Зі змісту п. 1 ч. 4 ст. 469 КПК України вбачається, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів. У разі укладення угоди про визнання винуватості участь захисника є обов'язковою та забезпечується з моменту ініціювання укладення угоди (п. 9 ч. 2 ст. 52 КПК України).

Угода між прокурором та обвинуваченим складена та підписана прокурором 17.07.2023, а Злочевським М.В. 13.07.2023 у присутності захисника – адвоката Ошешої А.Д., про що свідчить підпис останніх у тексті угоди.

Відповідно до приписів ст. 12 КК України, вчинене обвинуваченим Злочевським М.В. кримінальне правопорушення, за ступенем тяжкості, відноситься до категорії нетяжких злочинів.

Разом з цим, колегією суддів також встановлено, що обвинувачений до кримінальної відповідальності раніше не притягувався, на обліках лікаря психіатра не перебуває, на утриманні має батька похилого віку.

Обставинами, що пом'якшують покарання обвинуваченого Злочевського М.В.

відповідно до ст. 66 КК України, є щире каяття.

Обставин, що обтяжують покарання обвинуваченого Злочевського М.В. відповідно до ст. 67 КК України судом не встановлено.

Суд встановив, що інкримінованим кримінальним правопорушенням матеріальна шкода не завдана та підстави для цивільної відповідальності відсутні.

Отже, вимоги ч. 4 ст. 469 КПК України при укладенні угоди сторонами дотримано.

5.2. Щодо відповідності умов угоди інтересам суспільства

Згідно з пунктами 3, 4 ч. 1 ст. 470 КПК України при укладенні угоди про визнання винуватості прокурор серед іншого враховує наявність суспільного інтересу в забезпеченні швидшого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень, а також наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень.

У разі якщо умови угоди не відповідають інтересам суспільства, суд має відмовити у її затвердженні (п. 2 ч. 7 ст. 474 КПК України).

КПК України не містить визначення суспільного інтересу. В узагальненому вигляді суспільний інтерес являє собою інтерес суспільства або усередненого представника цієї спільноти, пов'язаний із забезпеченням його благополуччя, стабільності, безпеки та сталого розвитку.

Дослідивши зміст угоди про визнання винуватості, наявні матеріали кримінального провадження, заслухавши пояснення сторін кримінального провадження, суд дійшов висновку, що умови угоди, укладеної між прокурором та обвинуваченим Злочевським М.В., відповідають суспільним інтересам з огляду на таке.

У першу чергу, затвердження угоди про визнання винуватості у даному конкретному випадку забезпечить скорочення часу завершення розгляду кримінального провадження щодо нетяжкого злочину, мінімізує витрати державних ресурсів, особистих ресурсів учасників кримінального провадження, а також зменшить навантаження на прокуратуру та суд.

Крім цього, як зазначено у самій угоді та підтверджено дослідженими платіжними дорученнями № 03 від 30.03.2023 та № 3 від 10.05.2023, обвинувачений за результатами співпраці з прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора добровільно сплатив грошові кошти в розмірі 500 000 000,00 грн на офіційний рахунок Національного банку України на підтримку Збройних Сил України. Також за його особистим сприянням, одна з юридичних осіб, яка підконтрольна членам його родини, надала благодійну допомогу Збройним Силам України на загальну суму 160 557 187,00 грн (т. 44, а.п. 215-216, 146-214).

Вищевказане, в умовах повномасштабної військової агресії з боку російської федерації, безпосередньо пов'язане із благополуччям, стабільністю та безпекою українського суспільства.

Отже, з огляду на беззаперечне визнання обвинуваченим своєї винуватості, ступінь тяжкості скоєного правопорушення, перерахування значної суми коштів на потреби Збройних Сил України, у даному випадку вказує на недоцільність застосування загального порядку розгляду кримінального провадження.

На переконання суду, характер та тяжкість інкримінованого обвинуваченому злочину, особа винного, його ставлення до вчиненого діяння, надання правдивих показань суду вказують на його бажання виправитися.

Не зважаючи на те, що злочин є корупційним відповідно до примітки ст. 45 КК України, відсутня законодавча заборона укладання угод про визнання винуватості та їх затвердження судом.

5.3. Щодо можливого порушення умов угоди прав, свобод чи інтересів сторін або інших осіб

Згідно з п. 3 ч. 7 ст. 474 КПК України під час перевірки угоди на відповідність вимогам законодавства суд також перевіряє чи не порушують умови угоди права, свободи чи інтереси сторін або інших сторін.

Дослідивши зміст угоди про визнання винуватості, заслухавши пояснення сторін кримінального провадження, суд встановив, що умови угоди не порушують прав, свобод чи інтересів сторін або інших осіб. Цей висновок суду ґрунтується на такому.

При укладенні угоди про визнання винуватості забезпечено участь захисника відповідно до п. 9 ч. 2 ст. 52 КПК України. Умови угоди не є невинуватим обтяжливими для обвинуваченого.

У цьому кримінальному провадженні відсутні потерпілі, кримінальним правопорушенням не завдано шкоди правам та інтересам окремих громадян або інтересам юридичних осіб. Вчиненим кримінальним правопорушенням не завдано матеріальних збитків.

Угодою не вирішується питання щодо майна третіх осіб.

5.4. Щодо добровільності укладення угоди

Обвинувачений Злочевський М.В. та його захисники у судовому засіданні підтвердили добровільність укладення угоди про визнання винуватості та спільну узгодженість усіх викладених у ній умов. Зазначили про відсутність примусу, погроз, насильства, обіцянок чи дій будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді з боку обвинувачення. Обвинувачений повідомив, що він виступив ініціатором укладання угоди.

Прокурор також вказав на спільну узгодженість усіх викладених в угоді умов, підтвердивши добровільність їх укладення як з боку прокурора, так і з боку обвинуваченого.

На підставі цього, суд переконався, що укладення угоди сторонами є добровільним, тобто не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз, обіцянок чи будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені угодою.

5.5. Щодо можливості виконання обвинуваченим взятих на себе за угодою зобов'язань

Зобов'язання обвинуваченого Злочевського М.В., пов'язані з укладенням угоди про визнання винуватості, визначені у пункті 6 угоди.

За змістом угоди обвинувачений зобов'язався беззастережно визнати свою винуватість в обсязі висунутого обвинувачення під час судового провадження та спроможність сплатити штраф у визначеному угоді розмірі.

У судовому засіданні обвинувачений підтвердив обставини, викладені у формулюванні обвинувачення, надав відповідні зізнавальні показання щодо себе. Визнав свою винуватість, щиро розкався.

Тим самим виконав взяті на себе зобов'язання у цій частині.

5.6. Щодо відповідності умов угоди вимогам закону в частині призначення покарання

За умовами угоди сторони дійшли згоди щодо призначення Злочевському М.В. покарання у виді штрафу у розмірі 4 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 68 000 грн.

При узгодженні покарання враховано:

1) положення п. 3 ч. 1 ст. 65 КК України, а саме:

- характер та ступінь тяжкості вчиненого злочину; особу обвинуваченого, його поведінку після вчинення злочину; наявність обставин, що пом'якшують покарання, - щиро кається. При цьому обставин, що обтяжують покарання Злочевського М.В. не встановлено;

2) положення ч. 5 ст. 65 КК України, що у випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання вини суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди;

3) положення ч. 5 ст. 68 КК України, а саме, що при призначенні покарання співучасникам кримінального правопорушення суд, керуючись положеннями статей 65-

67 цього Кодексу, враховує характер та ступінь участі кожного з них у вчиненні кримінального правопорушення.

Санкцією ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-1 України передбачено покарання у виді штрафу від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеження волі на строк від двох до п'яти років, або позбавлення волі на строк до двох років. Сторони узгодили покарання у виді штрафу у розмірі 4 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 68 000 грн. Ця узгоджена міра покарання перевищує мінімальний та максимальний розмір штрафу визначеного редакцією ч. 1 ст. 369-1 КК України, що діяла на момент вчинення інкримінованого кримінального правопорушення.

При вирішенні питання про те, чи є узгоджене сторонами покарання необхідним і достатнім для виправлення особи та попередження нових злочинів, суд враховує особу обвинуваченого, обставини, що пом'якшують покарання, відсутність обставин, що обтяжують покарання.

Так Злочевський М.В.:

- широко розкався у вчиненні інкримінованого йому злочину;
- раніше не судимий (т. 24 а.п. 154);
- на обліку у нарколога та психіатра не перебуває (т. 24 а.п. 158-159);
- здійснює активну благодійну та волонтерську діяльність.

На переконання суду, домовленості сторін угоди щодо узгодженого покарання не виходять за межі загальних засад призначення покарання, встановлених законом України про кримінальну відповідальність та умовам укладання угоди про визнання винуватості. Узгоджена міра покарання має конкретний вираз. Характер та підстави застосування визначеної міри покарання у вигляді штрафу розміром 68 000 грн, що існує на момент укладання угоди, цілком усвідомлений обвинуваченим і відповідає його бажанню. Про характер та розмір штрафу роз'яснено обвинуваченому судом у присутності захисників, які також підтримали згоду обвинуваченого і не вбачають у цьому порушень норм кримінального закону.

Тому узгоджене сторонами покарання за своїм видом та розміром відповідає характеру тяжкості вчиненого діяння та особі винного, а також загальним засадам його призначення, встановленим законом України про кримінальну відповідальність, забезпечить досягнення мети його застосування.

5.7. Щодо наявності фактичних підстав для визнання винуватості

Фактичні обставини, описані в обвинувальному акті, формулювання обвинувачення, зазначене в угоді про визнання винуватості, підтвердження цих обставин обвинуваченим у присутності захисника дають суду підстави для висновку про існування підстав для визнання Злочевським М.В. своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України.

5.8. Висновок суду

З урахуванням встановлених обставин суд дійшов висновку, що угода про визнання винуватості, укладена між прокурором Гарванком І.М. та обвинуваченим Злочевським М.В., відповідає як вимогам кримінального процесуального законодавства, так і вимогам закону України про кримінальну відповідальність.

Під час судового засідання колегією суддів з'ясовано, що обвинувачений цілком розуміє права, визначені ч. 4 ст. 474 КПК України, наслідки укладення та затвердження даної угоди, передбачені ст. 473 КПК України, характер обвинувачення, вид покарання, а також інші заходи, які будуть застосовані до нього у разі затвердження угоди судом.

Суд не встановив підстав для відмови в затвердженні угоди, передбачених ч. 7 ст. 474 КПК України.

Тому суд дійшов висновку про необхідність затвердження вищевказаної угоди про визнання винуватості шляхом ухвалення вироку та призначення обвинуваченому

узгодженого покарання.

6. Інші питання, які вирішуються судом при ухваленні вироку на підставі угоди

6.1. Цивільний позов

Цивільний позов у цьому кримінальному провадженні не заявлявся.

6.2. Процесуальні витрати

Досліджені матеріали дозволяють дійти висновку, що процесуальні витрати у кримінальному провадженні відсутні.

6.3. Спеціальна конфіскація

Підстави для застосування спеціальної конфіскації відсутні.

6.4. Заходи забезпечення кримінального провадження

6.4.1 Запобіжні заходи

Згідно з п. 1 ч. 4 ст. 374 КПК України суд при ухваленні вироку серед іншого приймає рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили.

Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, обраний обвинуваченому Злочевському М.В. ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 17.08.2020 у справі № 991/6803/20, провадження 1-кк/991/6992/20 підлягає скасуванню оскільки відпали ризики, передбачені ст. 177 КПК України.

6.4.2. Арешти майна

Згідно з ч. 4 ст. 174 КПК України суд одночасно з ухваленням судового рішення, яким закінчується судовий розгляд, вирішує питання про скасування арешту майна.

Арешт, накладений ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 05.03.2021 у справі № 991/1344/21, провадження 1-кк/991/1373/21 на грошові кошти, розміщені на рахунку 007.7711396 в іноземній банківській установі «Union Bancaire Privée, UBP SA», власником яких є Злочевський М.В., підлягає скасуванню.

6.5. Щодо речових доказів

Згідно з ч. 9 ст. 100 КПК України питання про долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження.

Наявність речових доказів у кримінальному провадженні не встановлено. Документи та електронні носії інформації зберігати в матеріалах кримінального провадження.

На підставі викладеного, керуючись статтями 12, 65-67 КК України, статтями 100, 368, 370, 373, 374, 468, 473, 475, 476 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В:

Затвердити угоду про визнання винуватості у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 5202000000000473 від 28.07.2020, укладену між обвинуваченим Злочевським Миколою Владиславовичем та прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора Гарванком Ігорем Мироновичем.

Злочевського Миколу Владиславовича визнати винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 369-2 КК України, призначити покарання у виді штрафу в розмірі 4 000 (чотирьох тисяч) неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, в сумі 68 000 (шістдесят вісім тисяч) гривень.

Арешт, накладений ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 05.03.2021 у справі № 991/1344/21, провадження 1-кк/991/1373/21 на грошові кошти, розміщені на рахунку 007.7711396 в іноземній банківській установі «Union Bancaire Privée,

УВР СА» власником яких є Злочевський Микола Владиславович (Mykola Zlochevskyi), 14.06.1966 року народження, скасувати.

Запобіжний захід, обраний обвинуваченому Злочевському М.В. ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 17.08.2020 у справі № 991/6803/20, провадження 1-кс/991/6992/20 у вигляді тримання під вартою, скасувати.

Документи та електронні носії інформації зберігати в матеріалах кримінального провадження.

Вирок може бути оскаржений до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду виключно з підстав, передбачених ч. 4 ст. 394 КПК України. Апеляційна скарга подається через Вищий антикорупційний суд протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копії вироку підлягають негайному врученню обвинуваченому і прокурору.

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА